

вища, които стоятъ настриани отъ главните шосета. Пътътъ за Абланово да се направи годенъ за автомобилъ не само откъмъ Асеновския боазъ, но и откъмъ „Селището“. Пътътъ презъ „Селището“ да се изравни и доизкара до „Даулитъ“ и „Кръндила“, Кушъ бунаръ“. Да се направи широкъ коларски пътъ до върха на „Хамамъ баиръ“, както и леснодостъпна пътека презъ „Бармукъ“ за къмъ Абланово. Залесяването и разхубавяването на Сотирския монастиръ, а особено на извора „Врисъ“, сега въ най-печаленъ видъ, също тръбва да привлече вниманието на черковните и гражданска власти и на любителите на природата. Сотирската долина и „Катъгово“ съ пълни съ природни красоти, които чакатъ културна ръжка.

Набелязаните тукъ работи, събрани въ петъ точки, посочватъ само една идеална програма за осъществение въ бъдеще. Навърно сме пропустнали нѣщо. Не твърдимъ, че всичко това може лесно и непремѣнно да се постигне. Ний твърдимъ само, че тъ съ осъществими, едни въ продължение на нѣколко години, други въ продължение на десетки години стига само Сливенци да иматъ ясна представа за тѣхното значение и настойчиво, твърдо, неуклонно да преследватъ осъществението имъ.

Що се отнася до желѣзопътните линии и големите наполитни предприятия, въ които държавата има решителна и мѣродавна дума, усилията на Сливенци ще се ограничатъ безспорно само въ освѣтяване, агитиране и настояване предъ чинителите, отъ които зависи осъществението имъ. Въ прокарването на шосетата едва ли ще има принципално противодействие; тамъ усилията ще се насочатъ да се отстрани бюрократската бавност или скжпернишкото отпускане на кредити и трудовации, както и прѣчките на заинтересувани партизани отъ други краища. Всичко останало зависи отъ приемчивостта, единодушието и прозорливостта на Сливенци и тѣхните общински управници.

Особно общината съ съдействието на „Дружеството за икономическо повдигане на града Сливенъ и околните му“, което тръбва да биде подпомагано отъ първата най-малко съ 150—200,000 лева годишно, за да ги изразходва подъ неинъ негласенъ контролъ за доброто на града, може да направи отъ Сливенъ завиденъ по благоустройството курортенъ и икономично повдигнатъ центъръ.

Къмъ икономичното дружество или отдельно, като другъ негласенъ общински органъ, тръбва да се създаде единъ благоустроителенъ и разхубавителенъ комитетъ, който да поеме грижата за всичко, което се отнася до залесяването и благоустройството на града, лечебните бани и Балканските околности.

Така една просвѣтена и добре вдъхновявана общинска управа, съ ясни задачи за постигане, чрезъ съдействието на